

Nije lak zadatak predstaviti u neloliko rečenica nekoga ko ima bogato životno iskustvo i dva paralelna zanimanja. Nije lako predstaviti jedno, a kod dva uvek postoji dilema da se ne naruši balans, da se ne da jednom prednost u odnosu na drugo, kojem dati pravo prvenstva...

On je čovek sa bogatim životnim iskustvom, po struci građevinski inženjer, godinama se intenzivno bavio tenisom, a onda i građevinom. Danas je preduzetnik, vlasnik Građevinske zanatske radnje „Radin“ u Kikindi, i teniski trener.

Zatekli smo ga na manifestaciji Dani ludaje, koja se svakog drugog vikenda u oktobru održava u Kikindi. Gospodin Radin Branko tradicionalno učestvuje od samog početka, od kada se otvorila Ulica preduzetnika. Na svom štandu je izložio svoj program od masivnog drveta, gde uz nameštaj izrađuje i građevinsku stolariju, ulazna vrata, prozore, a sve to još od 1984. godine.

Danas nema reči hvale za posao koji mu je diktirala struka, koji sada ide dosta lošije nego ranije, pa ako smo mi na početku imali dilemu kako ćemo pomiriti dva zanimanja, za Branka Radina nije bilo dvoumljenja, želeo je da priča o tenisu. *Vivere est militare!* (Život znači boriti se) a „modus vivendi“ (način života) diktira uslove, prioritete i ljubavi. Nije bilo teško shvatiti da je prva ljubav i prioritet u životu gospodina Branka Radina tenis. Kako god smo mi hteli da započnemo razgovor o nameštaju, Branko je navraćao na sport.

Branko Radin je jedan od pionira teniskog sporta u Kikindi. Igrao je kao školarac, osvajao trofeje za svoj klub, a kao igrač zagrebačkog kluba „Medveščak“, igrao po Americi, gde je kao igrač i trener proveo pet godina. Po povratku u svoj rodni grad, Kikindu, otvorio je građevinsku firmu i odmah počeo da radi kao teniski trener, takođe u Kikindi. Najveći uspeh postigao je trenirajući mlađe tenisere (stariji su, kako je uspeh rastao prelazili u veće teniske centre), i može da se pohvali da su sva četiri deteta, prvaka Srbije iz Kikinde, njegova deca: Zorica Petrov, Uroš Kolaković, Strahinja Trećakov i Mario Volaš.

Godina 2001. je bila značajna godina za Branka Radina, koji je nagrađen zlatnom plakatom na redovnoj godišnjoj skupštini Teniskog saveza Vojvodine za dugogodišnji rad na razvoju i usavršavanju tenisa.

Poslednjih godina trenira uspešnu Borislavu Stepanov, i mada šezesetogodišnjak zadovoljan je svojom formom i kaže da još uvek dobro „udara“. Ali, uslovi za tenis u Kikindi mimo očekivanja, nisu dobri, i mada svet uživa u igrama naših vrhunskih tenisera, ovde se nekako nije „primio“ i sveden je na rekreaciju.

-Za takmičarski tenis nema mnogo sluha, što je s obzirom na talenat naše dece, prava šteta - izjavio je Branko.

Kikinda ima 6 teniskih terena (teniski stadion) koji su izgrađeni davne 1986. godine i tri privatna terena. Kako animirati decu i unaprediti tenis u uslovima kakve nudi Kikinda, za Branka Radina kao i uvek postoji mogućnost, a to je obilzak škola, animiranje dece od prvog razreda, da upoznaju i osete ovu divnu igru, da deca zavole ovaj sport, a na trenerima je da prepoznaju talenatovane klince. Posle toga, u saradnji sa roditeljima uvek postoji mogućnost dogovora za način plaćanja. Danas su pojedinačni treninzi možda skupi, ali u grupi od troje, četvoro dece može da bude i jeftinije i zanimljivije.

Na moje pitanje, šta bi trebalo Kikindi da se vrate oni u zlatni dani kada su mnogi hrlili za poslom i životom u ovom gradu, Branko, dugodišnji privatnik i privrednik, sa porodičnom tradicijom, jer mu je i otac bio privatnik celog života, kaže da danas sve manje veruje da će se privatni biznis ponovo razviti. Na ovim prostorima privatništvo nikada nije zaživelo u pravom smislu te reči. Vremena su se promenila, ali je sve ostalo isto. Ambijent za posao postoji, takođe i volja i želja da se radi, ali često uzalud, jer se danas često ne može naplatiti ugovoreni i odrađeni posao. Šta god se isporučiti čeka se 120 do 200 dana i vi ne dobijete te pare, a ne retko zbog manipulacije drugih, ostanete kratkih rukava. Zato Branko Radin samo održava firmu, a svoju energiju i svoju ljubav, usmerio je ka sportu, ka tenisu, ka pravljenju šampiona i dobrih ljudi, što ga održava u životu.